

Seabair faoi réuila aige a iugneadh a n-aon-

toimír

Ó chruinnseadh an créatúr go dtéigis i' rán

uaig,

'S gur b' é tuibhait h-Éamor, 't' aistítheoin

an eagcealit,

Nád leigfeadh aon neacá d'ar éiontais uair.

Cia b' é a chuirfeadh a thóthear ar Ruis an

Uomhaig

'Sgur Muire na h-oirise a ghuinseadh i n-am,

Cúl a tábairt do na mionnaróid móra

'S gán eirí a cónspurrán a éinéid le fhearr;

A éioráid a óráitád doon aitíliseadh ió-glan

'S gán failleadh an uimhaisc déantaigh aig

luas no air moill,

Luét na n-deoirí aig na h-airíunn doimhaig

i' raoibhín d'oiribh jin lá Shléib Síosgáin.

Tiosfaró an Maighdean Úeas, Íarriamhail,

múinte

Chupfaró a h-éireadú 'Sgur pleacáitfharó a

glún

"A Mhic, ná mé féim a 't' oile do éasadh deaif

'S nád iad seo na geoda da phairt túi ouil;

Nád iad seo na maoilimhíodh do fil do Ósairé-ja

'S nád iad seo na creibhinniú a éint na

n-dual,

Nád iad seo na meuria a níg do éneachá,

'Sa Mhic, na tréis mé 't' mé faoi shliaim.

O' iomáirí mé 't' aon-mac t'ui páidé ann m'

aon-bhíonn,

A'g an oideé déiríonaé gán bean mo chuaillit,

Gán teac mo Léiri-féicíona i g-Catáin

Beoirlann

Aict mairfíri caol, cumhang a' n-árasaí érión;

Síubail mé 'n méir út faoi bhíom go Léiri

Leat

A geacúnaidh h-Éamor 't' mé lag gán lut,

A mairgírtír tóili, tá 'n t-riotháin téanta

'S tabair leat a' méir aca da b-fuil do

ónúl."

This Poem, on the Day of Judgment, is written in Philadelphia from the dictation of Celia Ferry, a native of Gweedore, Co. Donegal, Ireland.

NOTES.

As a general rule a preposition followed by the article an does not cause eclipsis of the initial consonant of nouns in the spoken language of Ulster; but aspiration always takes place, as *éigse* ré a céda air an balla; *feair* ri' air an éas; 'n éigte ri' leir an feair; t'ainne aig an gádar; *béid* éasáid air an pháirc.

Another peculiarity I notice in the Ulster Irish is that the personal pronoun does not come after the demonstrative pronoun, as *jin a' éant a b-fuil a bláth uíri*; *jin a' focal a t'á riom*; *reó an bean a t'á Úeas*; *jin a' feair a t'á láir*.

In Connacht we say, *jin i' an obair a éair air a' m-bóthair mé*; *jin é 'n peair a chuid do léim éar a' g-cloróid*; *o' iméid ré leir a' b-fairige*; *reó é 'n eamh a' fár 'ra n-gleann*; *jin i' an bean a pórán leir a' b-piobaire*; *tá ead uile óinne na croílár le uair*. But in Ulster they say, *jin an obair a éair air a' bóthair me*; *jin a' feair a chuid do léim éar a' cloróid*; *o' iméid ré leir an fáinig*; *reó a' eamh a' fár 'ra gleann*; *jin a' bean a pórán leir a' piobaire*; *tá ead uile óinne na croílár le uair*. They also say, *chá i' facair mé riom é* (I never saw him); *éad riab mé came opt* (I was not speaking of you).

J. J. LYONS,
905 Gray-street,
Philadelphia, U.S.

DONEGAL IRISH (Continued).

J. C. WARD.

In Donegal, the contraction for ann mo, in my, is not *an*, as in Munster, but *mo*, the *ann* being omitted, as "cá mé mo coolao 't' na oírigiú mé," I am asleep, and don't waken me, the name of a well-known Irish air. In the same way the contraction for ann wo, in thy, is not *wo*, as in the south, but *oo*, as will be seen from the following:—Prince Charles Stuart visited Glencolmkill, and was conducted to a man named McGinley, who was believed to be proficient in the English language. When it was time for the Prince to retire for the night, his host, above referred to conveyed the request to him as follows:—"Bed, bed, a óine uarai, cónairis mé sleep óuic;" i.e.—"bed, bed, nobleman, I fixed a sleep for you." The Prince having taken the hint, his host boasted of his accomplishment to those who remained, as follows:—"Tá tu oo luibh 'nóir agus níl oireach beoirla i min-na-croíre agus éigseadh do fúrón éin;" "you are lying now, and there is not as much *English* in Meenacrossish as would put you up."

The eoé, oé, in the future tense of verbs whose imperative ends in *úig*, or *ig*, is very distinctly pronounced by Irish speakers here. It has exactly the same sound as *ouigh* in the word *lough*. With regard to the *f* of the future tense and conditional mood, it is very seldom pronounced, but neither is it silent. It has the sound given to *f* in *péim*, in Connacht and Ulster, viz., that of *t* or *h*. Thus, *buaileann*, I would strike, is pronounced *buaileann*. It would appear that *t*, which was anciently used in many verbs instead of *f*, is still sounded.

I give the following story as an example of the Irish spoken in Donegal. It is a great pity that an attempt is

not made, ere it is too late, to preserve some of the Irish folk-lore. Dr. Hyde deserves great credit for his valuable services in this direction in his *Leabhar Sgeulachéacta* and *Le h-Áir na Teneadh*. There are hundreds of stories to be had in Donegal yet, which in thirty or twenty years to come will be lost, unless some *organized* attempt is made at collecting them in the meantime.

IASSTAIRE BHÉAS BHÉUL-ATH-SEANNASÍ

Bhí rím ann maraif i gcomóradh a bhi iarrthóireachta i m-beul-ath-seannasí a phab óna thacan veug aige. Thagpla go o-tainm tuille mór ann abann na h-eipne fá an am rím, a gcuilte agur a neub agur a o-thiomáin airi príobal an éirí bhu mór doen dhoinead a bhi tráthna airi an abann eirí óna éamán an báile. So gceárt 'nna thairis rím cuireadh amach go g-cáitíodh dhoineadu air a deanaid, agur moar bhi beire do éirí mór an iarrthóireach 'mha gaothair cloiste, glac ríomh fén agur a g-cuirtear bhítearéacháda an dhoinead lé deanaid. Buidh giorúin 'mha thairis rím gur éoríodh ríomh airi an obair, aét an mhero a chuirteadh riad fuaif annra. Lá bithéad ré air Léir aip marún. Muair a bhi jo aig óul ann tográid air pead tamall agur nac phab ré aig eiríseadh Leo an dhoinead a éirí fuaif. "Mo dhóna agur mo dhúinn oimh" aip Dhomhnáil, an feap a b'óige de na dearbhairtearéacháda "go furiúidh mire roiseach ná h-ordóidh go b-peircíodh me cia-tá leagadh an dhoinead." Rúisne rím agur anois go marfhan ondóe ead é Connachtar pab a déan bean uafar, óg, alun aig teatáid agur aig toiriugadh a chéadair ríos na g-clóid de'n dhoinead. Labair Dhomhnáil léite agur o-friúphair ead é an fáid bhi aici an dhoinead a leagadh. Dubairt ri leir na leigheasadh rí an dhoinead a cipioenúisadh go bhráidéach mina o-teneadh gairfean léite a báile le h-áigéard i a fhóraú. Cónaitheoirí le a óul léite agur iugainn peire clóite ói féin agur d'íarbh aip Dhomhnáil a leanúnachaint. O inniu rím do go phab feirbhfogantáca a thír air a h-áigéar agur nuair a pháistí riad éid fuaif leir an chairean air a báid no air a bheala gán leigint air go b-facáid re eile ariamh. Shíubhailseadh Leo go o-tainm nómha beag agur teoraidh an lár, go phab ennála beaga na collaíodh chaoibhais agus óul fuaif éoráid, róipeann fuaim, agur ríomh-choulasta. Ní facanadh cead mór a b'faoi uacháil no tead beag no air doibh, aét tead beag anáin fionn, fionnogach, donn, donnagach, gán bun clóite amach, no báirn clóite ariamh, aét an clóite beag anáin a b' aig deanaid oisín agur fáisgadh do'n tead a líg (wile). Thagmuin ríomh air go dian, deirfeadh agur éanach an clóite fuaif faoi uipila (eave) an tighe. Uileann agus Dhomhnáil ariamh agur o-friúphair d'ea fá o-taoibh de (about it). Dubairt an feap leir, go phab aitne aige air féin agur air a déairiúin, agur go phab fáilte aige an oirdóe a chéadair ann rím. I níosairidh agur tighe a bésté ariamh, éairítear fuaif an h-ordóe le fiannairdeacht, tigian le gseulachéacta agur fuaif le róipeann fuaim agur ríomh-choulasta. An lá air na báraid noairí a m-briúr-éigíodh uigéas Dhomhnáil plán aig feap an tighe agur

nuair a deirfeadh ré amach Connacht fé an cleite aig teadáit annaif ag uipila an tighe agur aig imcheadach léir agur Lean Dhomhnáil é. O'éigéidh do an dapa lá moar éapla an éirí lá. An trionadh lá le tuitim na h-ordóe Connacht ré teac mór a b'faoi uach agur éarrpaing air go dian deirfeadh agur éanach ariamh. Ni phab ré b'faoi go o-tainm feap uafal an tighe agur o-friúphair d'ea ead é tig an rím é. Dubairt Dhomhnáil go phab ré aig iarrthóir ariamh agur go g-cualadh ré go phab buaileann a thír aiprean. "Tá maige" aip an feap uafal "aict tá obair éamainn ma fáinann tú agamhre." "Ig cuma liom" aip Dhomhnáil "lé obair éamainn b' mé cleachtá éamra baile aig m'áctair." Aip marún lá air na báraid ma's luat n' eiríteig Dhomhnáil bi an maigistíteig 'nna fúidh pojáine. "Cao é tá aig an taois lé deanaid 'nóna'?" aip Dhomhnáil? "Tá maige" aip an dhuine uafal "boiteach (lyre) fios ann rím, a phab fícheann eamhais ceangailte ann lé reacht m-bláthana agur nánp capadh proté an aha. Chailleap leitípigim ann. Bidean an boiteach capaingíte agur agur an leitípigim air fágáil nuair a tioeas an oirdóe no muna phab (b'fui) bainprio mire an ceann d'is. O'imreig Dhomhnáil agur tig is ré iarrthóir an boiteach a chéadair aét b'óile a' tigéig léir óir ni phab láin gábal d'as g-cáitíodh ré amach nád o-tigeadh reaet g-cinn ariamh. Bhí ré mar rím go o-tainm ingean an dhuine uafal le n-a d'innear. Fá an am rím bhi an t-oisíleach fuaif go b'ti an taobh mullach agur h-aonairéacháda (with enough ado) fuaif Dhomhnáil áit ann aéid é b'fuirte ariamh léir an fágáil agur éisidh deoráinéachd caointe. Scainte an bean óg anois aip agur dubairt léir a' d'innear a' deanaid agur go b-peircéad fi féin an o-tigeadh léite cairb' níos fuaif a' deanaid. Bhí an gábal beag (gnáop) aip a pórca agur éanach ri d'óirman de'n aonleac éall agur abóir agur éoríodh an éirí eile de aig óil amach 'mha thairis go b'ci náid phab d'aoisim de annaibh boiteach nuair a bhi Dhomhnáil perb le n-a d'innear agur bhi an leitípigim léite ann a bhor.

(Lé beirt Leanta).

DÁIN BEAG.

(Contributed by Mr. PATRICK O'LEARY, Inches, Eryes, Castletownbere, Co. Cork).

I.

"Cao é an daé," aip bápro le Pádraig, tigácht, "I' deirfeadh an' fúil, ní i' teó aod' s'hláod?" "An gálf, gán amhráin," aip Pádraig, go tláit." "I' deirfe 'r i' annta, óir ni eugann go b'hláod."

II.

"Oealig, bán, buíde, agur gáidh uile daé tā, Tigio am' tíméiolll an fáid i' aíl leó an lá;